

Quan em van proposar redactar l'estudi històric del desenvolupament urbanístic de la Platja de Palma, vaig acceptar l'encàrrec sense dubtar-ho, sabent que la meua condició d'estiuejant a s'Arenal des de la infància podia aportar un plus a l'obligat informe que havia d'adjuntar-se al Pla de Reconversió Integral que s'estava gestant. Però hi vaig posar una condició: l'estudi havia de ser tan extens com fos possible des del punt de vista històric, valorant el planejament més com una conseqüència necessària que com un element determinant.

Com a urbanista i ciutadà, sempre m'han interessat les circumstàncies que han generat la creació dels nuclis urbans. Abans, les demandes d'edificació s'instrumentalitzaven mitjançant plans d'eixample o de la simple parcel·lació per a usos familiars o d'estiueig, donant lloc a un augment extensiu de la població. Els canvis d'ordenació de la Llei del sòl de 1956, possibilita i regula un canvi brusc d'ús, determinant el posterior desenvolupament intensiu del territori.

Aquesta alteració, popularitzada com a *boom* turístic, l'he exposada en la fase tercera de l'estudi on s'hi desvetlla una possible organització concertada entre persones i institucions que, d'una manera activa, van impulsar el creixement desmesurat des de diverses oficines d'Europa. S'hi empraren els mecanismes del Pla general municipal, els plans parcials i els plans especials per ordenar la costa i el conjunt de l'àrea de la Platja de Palma. L'ordenació d'aquests plans, i fins i tot el seu incompliment, ha provocat intensos canvis socials i urbanístics.

Manuel Cabellos

Ajuntament de Palma

EDICIONS **DOCUMENTA** BALEAR
documentabalear.cat